

ಪ್ರಕೃತಿ ಜೊತೆ ಸಹಬಾಳುವ ಕಲಿಸುವುದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗುರಿ'

◆ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ 'ಬಾಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪುರಸ್ಕಾರ'ಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ 'ಭೂಮಂತ್ರಯ್ಯನ ಕಥೆಗಳು' ಕೃತಿ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ತಕ್ಷಣ ನಿಮಗೆ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದೇನು?

ದೆಹಲಿಯಿಂದ ಸುದ್ದಿ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ಅಂದೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದರೆ: ಸಮುದಾಯ ನಮಗೆ ವಹಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದು. ಸಮುದಾಯದೊಳಗೆ ಇನ್ನೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಎಚ್ಚರವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಕೋಡಿಗಲ್ಲ. ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದನ್ನು ನೀನು ಕೊಡಲೇಬೇಕು ಎಂಬ ಕಡ್ಡಾಯ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಅದು ನೀಡಿದೆ ಎಂದು ಅನಿಸಿತು. ನಾನು ಯಾವತ್ತೂ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ಕೂತವನಲ್ಲ. ನಾನು ಚಳವಳಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯ ಬಯಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ರೂಪ ಇದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

◆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ-ಹೋರಾಟ ಚಿಂತನೆಯ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸವಿರಾಗಿ ಹೇಳಲು ಬಳಸುವ ತಂತ್ರಗಳು ಯಾವುವು?

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ಆದೇಶ, ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ನೀತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದನ್ನೇ ರೂಢಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಒಬ್ಬರು, 'ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಡು ಹೇಳಿಕೊಡ್ಡಿರಿ. ಅವರ ಜೊತೆ ಕುಣಿಯುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ' ಎಂದಿದ್ದರು.

ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ 'ಬಾಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪುರಸ್ಕಾರ' ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿರುವ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಬಿಳಿಗಿರಿ ಸಂದರ್ಶನ

■ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕೆ. ತೊಗರ್ಸಿ

ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಈ ಭೂಮಿಗೆ 500 ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸ ಇದೆ. ನಾವು ಗೌರವಿಸುವ ಬುದ್ಧ, ಕೃಷ್ಣ, ಬಸವಣ್ಣ ಶತಮಾನಗಳ ನಂತರವೂ ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ 80-90 ವರ್ಷದ ಆಯುಷ್ಯ ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ, ನನಗೀಗ 61 ವರ್ಷ. ನಾವೆಲ್ಲ ಭೂಮಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದು ಪರಿಭಾವಿಸಬೇಕು.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ 10 ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ನಾಗರಿಕತೆ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಚರಿತ್ರೆ ಇದೆ. ನಾವು ಕಲಿತಿರುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾಗಿದ್ದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಪರಮಾಣು ಬಾಂಬನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು. ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಓಡಾಡುವುದನ್ನೇ ಸಾಧನೆ ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹುಟ್ಟುವ

ಕೂಸು ಒಂದು ಸಸಿ, ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ ರೀತಿ ನಿಸರ್ಗ ಸಹಜ ಶಿಶು. ಬೇವಿನ ಮರ ಬೇವಿನ ಕಾಯಿಯನ್ನೇ ಬಿಡುತ್ತೆ. ಮಾವಿನ ಮರ ಮಾವಿನ ಕಾಯಿಯನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತೆ. ಗಿಡ-ಮರ, ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿ ರೀತಿ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳ ಆಲೋಚನೆ ನಿಸರ್ಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಇರಲು ಬಿಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕೇಡುಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೇಕು. ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಅಷ್ಟೇ.

ನಾನೂ ಸೇರಿ ನನ್ನ ಅನೇಕ ಗೆಳೆಯರು ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ. ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ 'ಭ್ರಷ್ಟಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೀವು ಬರೀತಿದ್ದೀರಿ. ಪುಟಾಣಿ ಮಕ್ಕಳು, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೂಸುಗಳಿಗೆ ಬರೆಯದೇ ಇರುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ' ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಆಗ ಅವರು ಮೌನವಾಗಿ ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದರು. ಈಗಲೂ 'ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಬಾಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪುರಸ್ಕಾರ' ಎಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯ ಆಡಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ 'ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಕಟ್ಟಬೇಡಿ. ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಿ' ಎಂದು ಹೇಳುವೆ.

ನಾವು ಓದಿದ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಹಾಳಾಗಿವೆ. ಈಗಲೂ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಡು ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಅಧ್ಯಾಪಕ ಮಿತ್ರರಿಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿದ್ದಾರೆ. ವಿವೇಕ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡುವುದು ದೊಡ್ಡ ವಿಚಾರ ಅಲ್ಲ. ಅಕ್ಷರವೇ ಗೊತ್ತಿರದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಮುಖ್ಯ. ದೊಡ್ಡ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಅಂದರೆ ಅವರು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲ. ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ